

Haktan Yana Ve Hakka Uzanan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Mayıs 2017

Tüm duyguların teamül hükmünde bir de kabaran nefsin ihaneti yine benlik yüklü bildik bir yokuş iken nakşeden, üstelik tüm durağanlığın kazanımı onca yitlik ve sancılı hitap gücü, yine varlığın da son sürat sığınacak bir gönül aradığı.

Zansız ve metazori; hükmen yenik sayılmış olması belki de reddi de kabulü de güç yine o varlık katsayısı.

Bir lehçeden ayırık bir nüfus mu da sayısız harfin taarruzu ile rakamlar bile suskunluğa bürünüyor ve başlıyoruz saymaya geri istikamet bir de rast geliyoruz ki o tumturaklı ve oturaklı hacmi ile sıfır başköşede.

Zorların sanatı insanlık yine de kolay bir yolmuşçasına sunduğumuz ve akabinde sınırdığımız insanlık çatısından hallice bir hikmet olmasını da asla öteleyemezken.

Meskenler.

Mecazi yaptırımı tüm gölgelerden kaçıp da düştüğümüz ağız açık kuyu ve derinlerde tecelli eden müşkülün yorduğu, düşmanın kınadığı ama Hakk yolunda en güçlü saltanat yine Yaradan'ın huzurunda bir hitap yetisi ile sunduğumuz iç beyanımız.

Topraktan gelip toprak olmakla iştigal eden tüm dirliğin de duru suya dönüşme tahayyülü ile sarkacın nice gel-git inde bir sure nazikliğinde, açtığımız ellerimizin sunumunda o içgüdüsel kazanım.

Şikâyet erbabı bizler ama yolumuz haktan yana ve Hakka uzanan.

Sıfatların badireli birlikteliği yine özne babında; yüksünsek de yürüsek de dursak da az sonra tecelli edecek o duru pınar ve coşkunun saf dilinde bir tebessüm kondurduğumuz bir dost yüreğinde sahip olmak öncelikle konduramadığımız ama korumacı vekâleti ile yine masum bir seyir kadar sevecenliğin de hikmet olma kıstası.

Susmak nasıl ilahi bir ışıkta ve aşkın recminde görkemin de şahı onca kapsama alanının hala nasıl oluyor da kayıt dışı bir şerhi iken yüreğin beyanı.

İç hezeyanlarımız ve kıpraşan yenilgi imleri yine de tehdit unsuru bellediğimiz görkemi mi nefsin kayıtsızlığında benlik de cebelleşirken onca ihtirası ve nazını bilinmedik bir rakıma taşıyan cehaletiymişçesine tezahür eden doyumsuz külliyyatı yine bilindikten çok öte arzuların da katsayısında

hükmeden devran ötesi yegâne tasavvuru kâh dünyanın kâh tüm âlemin.

Çıtayı yükselttikçe kabaran inisiyatif.

Zaman daraldıkça artan o pekiştirme ihtiyacı belki de teyit etme zorunluluğunda biz hala dört dönenirken ırksal bir pekiştireç kıvamında, nasıl oluyor da soyutluyoruz birbirimizi beraberlik denen o duygu da sevgi tarhında ölüme terk eden.

Ölüm...

Sürgün benlik...

Yalan...

Yalancı çoban misali onca yeknesak gıybet ve konan sıfatların koyultuculuğunda bir hutbe tadında iç sesin kaynaştığı sureler ve evveliyatımızı sonlandırıp sonrasızlığımızı da içselleştirdiğimiz hele ki hiçlik manifestosunda bir katre de olsa huzurun eksikliğine dayanamazken ama gölgelerin hitabını da görmezden gelememenin sunumunda, hazin bir makam yine insanlık tarhında insanlık dışı taarruzların yitime ve bozguna uğrattığı...

Hazreti Peygamberin sorduğu şu sual mi de anlık bir duraksama geçiriyoruz?

“Kıyamet günü, ümmetimin iflasa gidene kimdir, bilir misiniz?”

Akabinde cevabını bilfiil sunduğu yüce Efendimizin:

“Kıyamet günü iflasa giden şudur: Oraya gelirken, namazı ile orucu ile gelmiştir. Diğer yanda işlediği günahlar: Misal; şunun malını yemiş, şuna sövmüş, şuna iftira atmıştır. Bu durumda, onun iyiliklerinden alınır, bu kötülüklerin karşılanması yapılır. İyilikleri tükendiği zaman da, zulmettiği kimselerin hataları onun üzerine yüklenir, doğruca cehenneme atılır.”

Ötesizliğin zannında bir de aşkı kutsayan evren...

Zamansızlığın ya da amansızlığın sancısı ile uyutulan benlik ama uyumayan İlahi Adalet.

İmam Cafer Sadık şöyle demiştir:

“Ölüm tövbedir.”

Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

“Tövbe ediniz ve nefislerinizi öldürünüz.(Bakara, 54)

Surelerin sunumunda huzur; sevginin hükmünde mutluluk; ibadetin de şartsız koşulsuz yarattığı o huşu üstelik zerrelere teşekkül eden ama varlığı da hiçlik ile karşıladığımız ya da hiçliğin sunumunda bir meşale iken yürek yangını...

O yangın ki; Allah aşkına uzanan, o yangın ki; her tecelli eden badireyi teselli bilip asla yüksünmeden törpülerken onca uzvunu bilinmez ama dirayetinin de sınılandığı bilinciyle Allah yolunda bir kazanım ardına verdiği kayıpların şükürü ve sabrı ile selası verilen her duygu.